

КАРТКА ДНЯ

на 21 вересня

за тематичним тижнем «Ігри, іграшки, забави»

Тема дня «Ігри у природі»

№	Рекомендований зміст освітньої діяльності	Примітка
1	Рекомендуємо розпочати день з веселої руханки «Кокоси, банани» з інструктором з фізкультури Семенюк О.М.	https://youtu.be/Cei6rePUAzE https://dnz37.edu.vn.ua/3_I_mol_group.html
2	Під час прогулянки пограйте у дидактичну гру «З якого дерева листочок».	Додаток 1
3	У вільний час малечі буде цікаво з допомогою дорослих ознайомитись з різними звуками явищ природи, пограти в гру «Впізнай за звуком».	https://www.youtube.com/watch?v=dywBgjg4J6I
4	Після відео рекомендуємо з дітьми зробити зорову гімнастику «Швидко очі обертай».	https://www.youtube.com/watch?v=1QBfNW6INmc
5	Впродовж дня діткам буде цікаво переглянути пізнавальне відео від тітоньки Софи «Дитячі фантазії, іграшки».	https://www.youtube.com/watch?v=dVcxF1271IM
6	У вільний час виконайте музичну пальчикову гру «Дощик».	https://www.youtube.com/watch?v=F6yLsYcyuNI
7	Для Вас, батьки, в Viber-групі ми підготували загальні поради «Виховання у дітей дошкільного віку любові до природи».	Додаток 2
8	Перед сном буде доречно послухати українську народну колискову «Котику сіренький, котику біленький».	https://www.youtube.com/watch?v=-ncpIu0bvXE

**Дидактичну гра
«З якого дерева листочок»**

Завдання: вчити дітей з допомогою дорослого розпізнавати види дерев за зовнішнім виглядом, формою, та розміром листочків, називати їх, знаходити відповідний листочок. Розвивати мислення уважність, пам'ять. Виховувати любов та дбайливе ставлення до природи, бажання порівнювати листочки за формою, розміром, кольором в осінню пору.

Хід гри: дорослий пропонує дитині розгледіти дерева на прогулянці та добрати відповідний листочок .

ВИХОВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЛЮБОВІ ДО ПРИРОДИ»

Любов до природи слід виховувати з раннього дитинства. Дітей, що не вміють ще ходити, - треба частіше виносити на свіже повітря, щоб вони могли бачити рідне небо, дерева, квіти, різних тварин. Все це залишається в дитячій душі, осяяне почуттями радості, і покладе основи любові до рідної природи. Виховуючи у малят любов до природи, рідної землі, навчають їх оберігати і примножувати навколишню красу, ми формуємо зачатки екологічної і моральної свідомості, духовності, гуманізму. Виховані в любові юні громадяни України, які житимуть у третьому тисячолітті, мають бути позбавлені жорстокості, користолюбства, усвідомлювати, що святий обов'язок кожного – не завдати шкоди живому світові.

Питання екологічного виховання та освіти населення, а особливо наймолодших, - одне з найважливіших.

Мета та завдання екологічної освіти, і виховання в дитячих закладах, які можна

сформулювати таким чином:

- формувати елементи наукових знань про основні екологічні фактори в розвитку живої природи та очевидні взаємозв'язки і залежності;
- виховувати у дітей діяльну любов до природи, вміння піклуватися про рослини і тварини, нетерпеливість до безглузлого псування рослин, знищення тварин;
- формувати у дошкільників вміння пізнавати взаємозв'язки у природі;

- розвивати вміння класифікувати живу природу на основі безпосереднього сприймання та аналізу зовнішніх ознак, способів їх живлення та взаємодії із середовищем;
- знайомити дітей з живими барометрами природи, пристосовуваннями рослин і тварин до змін у природі;
- знайомити дітей з перлинами народної мудрості про дбайливе ставлення до природи;
- вчити культурно поводитись у природі, та найголовнішими завданнями є формування постійної потреби в зміцненні та охороні власного здоров'я і здоров'я інших. Про це часто забувають педагоги і батьки.

Найбільший емоційний відгук на вплив навколишнього середовища спостерігається у віці до п'яти років, а тому цей період найбільш сприятливий для розвитку почуттів.

Дуже важливо, які враження залишаються від першої зустрічі з твариною, рослиною, явищем природи. Дорослий повинен правильно назвати об'єкт і дати оцінку – зміст її залежить від віку дітей. Так, трирічній дитині досить сказати лише про виразні й виразні й одразу помітні ознаки: “Це сніг, сніг білий і чистий, дуже гарний”.

Чотирирічній уже доступна ширша естетична оцінка: “Сніг сліпучо-білий, навіть очам трохи боляче”. На сонці сніжинки сяють. Вся земля немов би вкрита білою пухнастою ковдрою”. Доцільно також навідними запитаннями спонукати робити це самому. “Чим подобається тобі сніг? З чим його можна порівняти?”

У старшому дошкільному віці завдяки цілеспрямованому виховному впливу діти свідомо оцінюють природне оточення, відчувають задоволення від перебування в ньому.

Але це ставлення ще не стійке, потрібна підтримка дорослого – схвалення, зосередження уваги на інших ознаках: можна запропонувати розглянути форму сніжинок чи простежити за їх рухом.

Завдання дорослого – навчити дитину бачити красиве у природі не тільки у виразному або і в іншому, непомітному або незаслужено засуджуваному. До “поганих” і “негарних” діти найчастіше відносять представників класу комах, земноводних. деякі трав'янолисті рослини. Тому з боку дорослого потрібна тривала, кропітка робота. Для цього доцільно провести спостереження (жаба), бесіди, розповіді (змія). В ході спостереження за жабою слід звернути увагу дитини на пристосованість кінцівок до

пересування у певних умовах (короткі передні й довгі задні ноги полегшують стрибання у густій траві), органів живлення до здобуття поживи (великий рот, довгий липкий язик для ловлення комах), забарвлення шкіри до навколишнього середовища.

Про змію необхідно розказати, що вона ніколи не нападає на людину перша, а вкусити може лише з метою самозахисту. Краса ж її очевидна: пружне тіло вкрите лускою різних відтінків, воно – гнучке – то згортається, як канат, то раптово випростовується

й легко ковзає по землі й стовбуру дерева.

Діти мають пересвідчитися у розмаїтті барв, форм і звуків у природі. Їм треба показати, як використовують люди красу природи у своєму житті. На багатьох речах ужитку можна знайти візерунки з рослинними елементами, із зображенням тварин: світильник формою нагадує дзвіночок чи лілею. У звуках музики також часто чути голоси тварин, шум вітру, пісню струмка та ін. Ми повторюємо красу природи у різних проявах, наближуючи її до себе. Формування ставлення до природи неможливе без виховання чуйності, співчуття, доброти, гуманізму.

Сумно, але факт: нині ми опинилися в стані не лише економічної, але екологічної кризи, яка загрожує всій нашій планеті. І щоб вийти з неї, щоб не допустити можливої катастрофи, потрібні негайні спільні дії мільйонів свідомих громадян, усього суспільства.

Та чи всі це усвідомлюють? На жаль, маємо досить підстав твердити протилежне. І часто це не провина людей, а їхня біда. Бо ж не навчили їх розуміти нерозривність і взаємозалежність складових природи, своє місце в природному середовищі, не прищепили елементарних навичок спілкування з усім живим і неживим, що нас оточує. Тому виховання у малят бережного ставлення до природи, формування природоохоронних навичок набувають сьогодні особливого значення і в дошкільних закладах, і в сім'ї.

Що ж можуть зробити дорослі, щоб їхня дитина не просто вміла бачити красу квітки, окремого дерева або куща, не тільки милувалася мальовничими пейзажами, а й була здатна відчувати біль кожної зламаної гілки, знівеченого куща, щиро бажала допомогти їм? Найперше – якомога більше бувати з малюком на лоні природи. Показувати йому, яке чудове будь-яке творіння – від каменя до тварини, від хмарки до придорожньої трави. Розповідати, як живе все на землі й під землею, у воді і в повітрі.

У маленьких “чомучок” кожне повідомлення викликає справді ланцюгову реакцію допитливості: тож батьки і вихователі мають добре знати рідну природу, цікавитися історією свого краю, народними прикметами і звичаями, завжди тісно пов’язаними з життям природи, щоб точно і водночас дохідливо розповісти про це дітям, відповідати на їхні запитання.

Та це лише один аспект виховної роботи. Не менш важливо щоб дитина бачила особистий приклад рідних і страшних прикладів вони не повинні показувати. Наприклад, скільки разів чує від мами або тата дитина під час прогулянки в парку чи сквері: “Не рви квіти! Не бігай по траві! Не ламай кущик” А вона не розуміє чому, бо ж минулої неділі в лісі їй не тільки не забороняли все це робити, а й самі дорослі нарвали багато квітів (а потім на пероні викинули їх), ламали гілки, щоб

відмахуватися від комашні.

За матеріалом http://okhtyrka-strumochok.sumy.sch.in.ua/dlya_vas_batjki/vihovatelj_raditj/vihovannya_u_ditej_doshkiljno_go_viku_lyubovi_do_prirodi/